

[Gade]

Jeg skal indskrænke mig til at komme med nogle få betragtninger. Den ene er foranledigt af hr. Ole M. Nielsen fra Kristeligt Folkeparti, som var den, der sagde, at det ikke er realistisk at forestille sig, vi kunne operere uden sprøjtemidler. Tja. Hvem havde drømt om, at det var realistisk, at vi skulle sprøjte så meget, som vi gør i dag, hvis vi havde diskuteret det for 30 år siden? Hvad er realistisk?

For økologiske landmænd er det fuldstændig realistisk at levere sunde, gode fødevarer til almindelige brugsforeninger, til almindelige købmændsbutikker, til almindelige forbrugere på alle områder uden at bruge sprøjtemidler. Det er fuldstændig realistisk. Selvfølgelig kan dansk landbrug f.eks. blive økologisk, hvis dansk landbrug og danske landmænd vil være det. Det er da kun et spørgsmål om vilje, produktudvikling og ressourcemyndighed, herunder en ændring af EF's landbrugspolitik, hvilket jeg var glad for at Det Radikale Venstre fremførte.

Når man som jeg har sat sig lidt ind i, hvordan sprøjtemiddelproblemerne også findes i andre lande i Europa, men ekstremt også i de lande, hvor man har monokulturer – i 20 år på den amerikanske prærie f.eks. – og man ved lidt om, hvilke kæmpeproblemer de står over for i de kommende år, så vil jeg i hvert fald sige, at der faktisk i dag burde være flertal i Folketinget for at sige, at vi kræver det realistiske, nemlig at vi ikke vil bruge sprøjtemidler, for det er faktisk det, vi er nødt til at have som målsætning i fremtiden. At det så varer nogle år, inden vi kan komme dertil, er jo en anden sag.

Jeg har bemærket . . .

Formanden:

Jeg har tidligere brugt det gamle jyske udtryk: Det er træls, at det er nødvendigt at skulle bede om at få ro i salen. Det er det fortsat.

Gade (SF):

Jeg kan referere til, at folk fra Statens Plan-teavlsforsøgs Afdeling for Ukrudtsbekæmpelse og Pesticidøkologi i Flakkebjerg siger, at 25 pct. af det danske landbrugsareal uden problemer kan holdes rent uden kemiske bekæmpelsesmidler.

Men så til ordførerne. Jeg takker for talerne fra Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre

og konstaterer, at om end regeringsdannelsen ser lidt mærkelig ud, så er den gamle akse intakt i disse diskussioner, når man ser på talernes indhold. Hvad det så fører til på resultatsiden, er jo en anden sag.

Så konstaterer jeg, at CD og Kristeligt Folkeparti holder nogle ordførertaler, hvor man er meget forbeholdne. Ja, jeg undrede mig over, at af de to partier var det CD, der var mest positiv over for afgiften, og at det var Kristeligt Folkeparti, der var mest negativ; men sådan kan man jo forundres.

Men de to partier viste også her fra talerstolen, at som medlemmer af regeringen er det dem, der trækker i retning af, at man ikke skal gøre for meget i det her med afgift. Det er illustreret, og det synes jeg er trist, for vi ved jo rent sagligt, at det, der er brug for, er at få ingangsat en afgift.

VKZ derimod synes jeg har været en sørgelig forestilling i dag; men den er jo klar. Jeg er nået frem til, at den dagsorden, som er VKZ's, men som de jo altså ikke har fremsat i dag, består af fem elementer: Man vil fravige målsætningen på pesticidhandlingsplanen. Man vil ikke forbyde de mest farlige stoffer. Man er villig til i givet fald at acceptere ændringer af EF's drikkevandsdirektiv. Man er imod en afgift for enhver pris. Og endelig: For øvrigt skal vi dalre videre.

Jeg synes, det er trist, men det er også klar tale, for det er jo de tre partier, der danner alternativ i den valgkamp, vi snart skal ind i. Det vil altså sige, at på et afgørende miljøområde har Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet sat sig sammen og vist en linje, som fører direkte i den modsatte retning af det, jeg er fuldstændig overbevist om at langt den største del af Danmarks befolkning går ind for.

Så til afgifter. Det er jo alle bekendt, at SF mener, at der er brug for afgifter på dette område. Det er jo ikke nyt. Vi har ment det i 10 år, stillet forslag om det i 10 år. Det, vi nu fornemmer, er, at der er skred i opfattelsen af dette spørgsmål, at der er en bevægelse i gang, og jeg har bemærket, at specielt Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre inden for regeringen har vist fuld forståelse også i de ordførertaler, der er holdt i dag.

Det skal ingen hemmelighed være, at denne dagsordens ordlyd, for så vidt angår afgifter, ikke er særlig klar, og jeg har fremhævet, at der